

2015

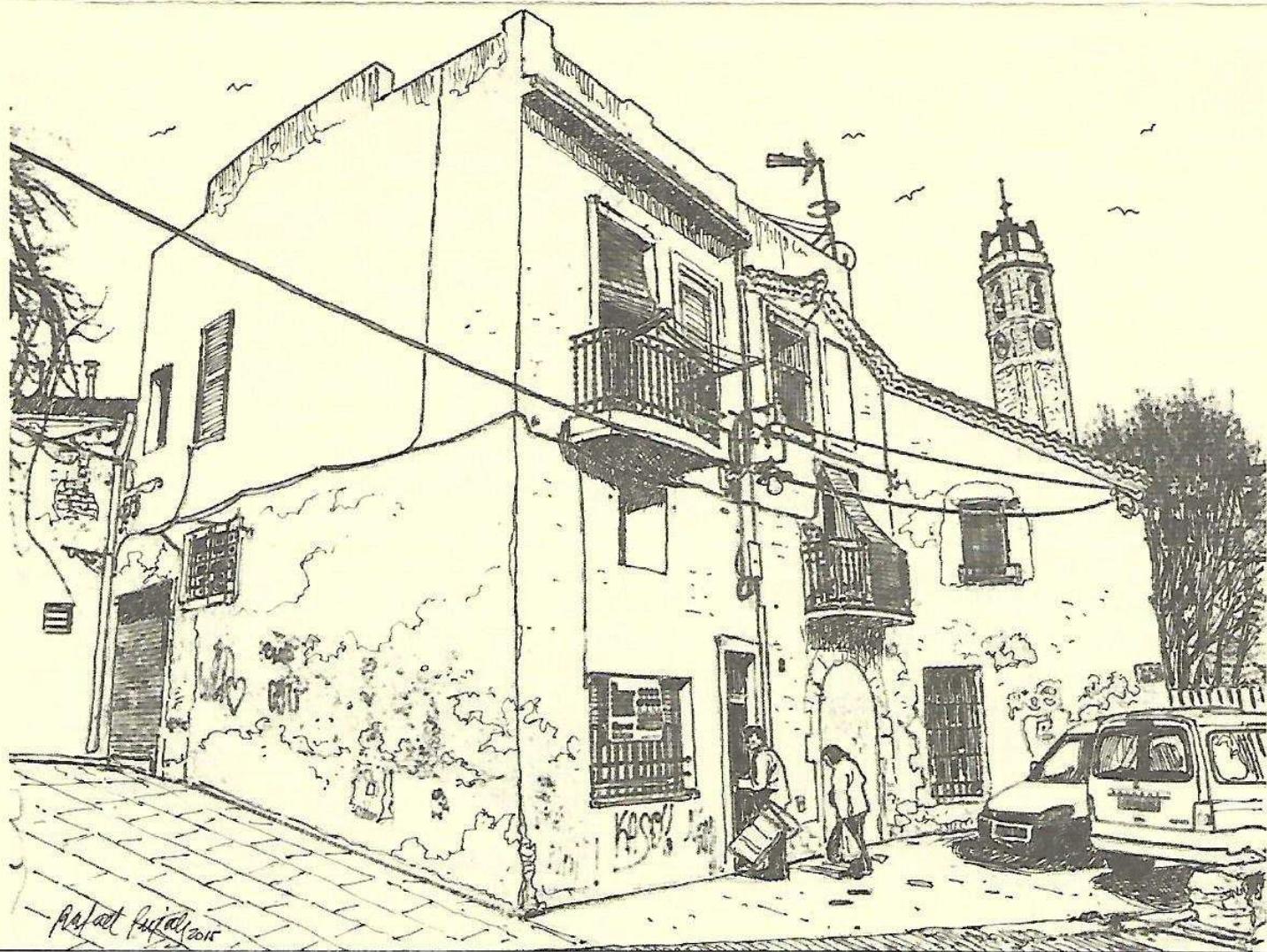
D'aquesta trenta-setena Nadala editada per amics de Badalona, s'han imprès 1100 exemplars numerats.

Us convidem a visitar el nostre bloc: badamics.blogspot.com

017

Disseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora
Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs
Dibuix original de Rafael Puigals

AMICS DE BADALONA

en nom propi i del
President de l'Acadèmia
Ensemble Directiu de l'Acadèmia
en defensa de la Ciutat.

AMICS DE BADALONA

President de l'Acadèmia

A recer de la sagrera de Badalona s'hi van bastir unes quanetes masies senzilles. Foren habitatges de gent del poble, d'aspecte allunyat dels grans cases pairals dels senyors. No són espectaculars i per això sovint passen desapercbuts o són menystinguïdes. I justament per la seva simplicitat popular són un testimoni històric i etnogràfic de primer orde i hanuren de ser tractades amb delicadesa especials. Volta avui Dalt la Villa seguinint aquelles cases fa encognir el cor. Entre elles hi ha Can Farigola. La construcció en origen devia presentar l'aspecte de les tipiques masies dels pagèsos humils. Amb la fagana principal de pedra. El de la dreta desvia la riera que una tenuada a dues vessants, devia tenir tres cossos. En el central el portal de d'ovelles petites de pedra. El de la dreta desvia la riera que una tenuada a dues vessants, devia tenir tres cossos. En el de masia exempta perquè per un costat dóna a l'antiga Costa d'en Real i per l'altra al carrer de les Erres. Entre aquest carre i la Costa s'hi obre una placa que servia un racó de peu i de bellesa al cor de la ciutat si qui n'havia de tenir cura hagués tingut la més elemental sensibilitat. Aquesta placa és presidiada per la parete frontaler de can Farigola i pel seu simbol de les escales. Si estigués enderçat servia un dels llocs més pintorescos de Badalona. Però en aquest espai, com si fos un símbol de la ciutat, sembla que els malastres hi facin cura totes les llitors. El cos de l'esquerra de can Farigola capdamunt de les escales. Si estigués enderçat servia un dels llocs més romànic fou destruit. Això ens fa suposar que voltaaven el reduït nucli de la sagrera, centrat en "la plaça de Badalona", es van anar poblant fins a formar un carrer. Rebé el nom de "carrer del joc de la pilota" perdut s'aprofitaven les eres per juguar al trinquet, que fou l'esport nacional del nostre país en altres èpoques. La placa de davant de can Farigola és un balcó esplendid sobre el carrer de la Costa. Quan en altres temps la processó de mestres passava per aquell carrer empinat, la nit del Dijous Sant, algunes badalonins ludopates ocupaven aquell lloc per fer apostes sobre qui seria capgí, entre els portants del Sant Crist, de Puigarró tot sol, d'una empirada, la Vella imatge. I algun d'aquellos valents, l'heret Favet, el llarg de can Banús o el lligero de can Cabanyes, per lluir-se i fer-ho encara més difícil, pujava "el santcristo gros" caminant d'esquena. Ara als dos cossos menys malmesos